

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/52/2018
Identifikačné číslo spisu: 5715200123
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5715200123.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., právne zast. HRONČEK & PARTNERS, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Národná 10, Žilina, IČO: 47 248 327 proti žalovanému: G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., právne zast. Mgr. Ľuboš Kráľ, advokát so sídlom Červenej armády 1, Martin, o zaplatenie 209 121,69,-eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 17Cb/1/2015, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob/105/2016-567 z 21. septembra 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Označeným rozsudkom, napadnutým dovolaním, Krajský súd v Žiline ako súd odvolací potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin, č. k. 17Cb/1/2015-443 z 10. júla 2015 a žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania. Žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 17.03.2009 domáhal zaplatenia 209 121,69,-eur s príslušenstvom. Žalobca mal ako budúci nadobúdateľ dňa 07.11.2002 uzatvoriť so žalovaným ako budúcim prevodcom č. 3 a ďalšími dvoma prevodcami zmluvu o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, v ktorej sa žalobca a žalovaný dohodli, že za podmienok dohodnutých v zmluve o budúcej zmluve a v dohodnutej lehote uzatvoria spolu zmluvu o prevode obchodného podielu, ktorej predmetom bude odplatný prevod časti obchodného podielu žalovaného v nominálnej hodnote 50 000,-Sk v obchodnej spoločnosti SNOWLINE, s. r. o. Ďalšou zmluvou o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, uzatvorenou medzi obchodnou spoločnosťou SNOWLINE, s. r. o. ako budúcim prevodcom a M. ako budúcou nadobúdateľkou bolo dohodnuté, že po uplynutí troch rokov odo dňa jej podpisu bude na základe výzvy M. uzatvorená zmluva o prevode obchodného podielu obchodnej

spoločnosti SNOWLINE, s. r. o. v obchodnej spoločnosti Lyžiarske stredisko Martinské Hole, s. r. o. Žalobca a žalovaný sa v zmluve o budúcej zmluve dohodli, že žalobca ako budúci nadobúdateľ má právo po márnom uplynutí lehoty na riadne a včasné splnenie záväzku obchodnej spoločnosti SNOWLINE, s. r. o., vyplývajúceho zo zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu uzavretej s M., okamžite vyzvať žalovaného ako budúceho prevodcu na uzatvorenie zmluvy o prevode obchodného podielu, pričom žalovaný sa zaviazal, že do 60-tich dní odo dňa písomnej výzvy žalobcu s ním túto zmluvu o prevode obchodného podielu uzavrie. Z dôvodu, že napriek výzve M. obchodná spoločnosť SNOWLINE, s. r. o. nepristúpila k uzavretiu zmluvy o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti Lyžiarske stredisko Martinské Hole, s. r. o., žalobca vyzval žalovaného na uzavretie zmluvy o prevode obchodného podielu za podmienok dohodnutých v zmluve o budúcej zmluve. Žalovaný uvedenú výzvu prevzal dňa 08.03.2006. Žalovaný v dohodnutej lehote nepristúpil k uzavretiu zmluvy o prevode obchodného podielu, preto podľa čl. III zmluvy o budúcej zmluve vznikol žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu

vo výške 209 121,69,-eur, ktorej splatnosť bola zmluvnými stranami dohodnutá v lehote jedného mesiaca odo dňa porušenia povinnosti žalovaným, teda 07.06.2006.

3. Súd prvej inštancie svojim, v poradí prvým rozhodnutím, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 209 121,69,-eur s 13% úrokom z omeškania ročne zo sumy 209 121,69,-eur od 08.06.2006 do zaplatenia a žalovanému zároveň uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 19 814,85,-eur. Rozsudok Okresného súdu Martin,

č. k. 17Cb/142/2009-164 z 23.07.2010 bol v spojení s opravným uznesením,

č. k. 17Cb/142/2009-180 z 05.10.2010 na základe odvolania žalovaného potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob/398/2010-270 z 02.06.2011. Uvedené potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu bolo následne na základe dovolania žalovaného zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 4Obdo/51/2011-326

z 29.02.2012. Odvolací súd po vrátení veci rozhodol opätovne rozsudkom,

č. k. 13Cob/161/2012-350 z 27.06.2012 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho a dovolacieho konania.

Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu bolo podané mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, na podklade ktorého bol rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob/161/2012-350 z 27.06.2012 a rozsudok Okresného súdu Martin,

č. k. 7Cb/142/2009-164 z 23.07.2010 v spojení s opravným uznesením, č. k. 17Cb/142/2009-180 z 05.10.2010 zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,

sp. zn. 4MOBdo/9/2012-380 z 30.09.2014 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí uviedol, že jednou

zo základných a nosných zásad záväzkového vzťahu je zásada zmluvnej voľnosti. Účastníci zmluvného vzťahu výslovne uviedli, že zmluvu o budúcej zmluve uzatvárajú podľa § 50a zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“).

Aj napriek skutočnosti, že jej predmetom bol prevod obchodného podielu, nebolo v rozpore s ust. § 261 ods. 3 písm. a/ zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) uzatvorenie zmluvy o budúcej zmluve podľa ust. 50a Občianskeho zákonníka. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nesúhlasil s právnym posúdením súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, podľa ktorého zmluva o budúcej zmluve vzhľadom na jej predmet, ktorým je prevod obchodného podielu ako tzv. absolútny obchodnoprávny vzťah, podlieha výlučne režimu § 289 Obchodného zákonníka.

4. Súd prvej inštancie následne doplnil dokazovanie a za aplikácie § 50a ods. 1 Občianskeho zákonníka, v spojení s ust. § 115 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka a § 37

ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. K žalovaným namietanej absencii presného určenia výšky obchodného podielu súd prvej inštancie konštatoval, že berúc do úvahy celý obsah vymedzeného predmetu záväzku v článku I zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu bol predmet zmluvy vymedzený dostatočne určito, keď predmet prevodu bol vyjadrený výsledným stavom, ktorého chceli zmluvné strany po prevode obchodného podielu docieľiť. Súd prvej inštancie však uzavrel, že osobitnou obligatórnou obsahovou náležitosťou zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu je aj vyhlásenie nadobúdateľa, že pristupuje ku

spoločenskej zmluve, prípadne k stanovám, ak boli prijaté. Nedostatok tejto obsahovej náležitosti spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy a tento nedostatok nie je možné ani dodatočne konvalidovať uzavretím dodatku k zmluve alebo samostatným vyhlásením o pristúpení k spoločenskej zmluve. Námietky žalobcu, že uvedené je možné správnou interpretáciou zmluvných ustanovení z uzavretej zmluvy vyvodiť, vyhodnotil súd prvej inštancie ako neopodstatnené. Výzvu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu v lehote 22 dní považoval súd prvej inštancie za okamžitú, a to najmä v kontexte celej zmluvy. Rovnako lehota na uzavretie zmluvy bola v čl. 8 ods. 3 zmluvy o budúcej zmluve stanovená dostatočne určito. Žalovaný namietal aj tú skutočnosť, že na zmluve o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu medzi obchodnou spoločnosťou SNOWLINE, s. r. o. a M. chýba osvedčenie podpisu M. Súd prvej inštancie v tejto časti uviedol, že zmluva o budúcej zmluve je samostatným zmluvným typom, kde formu tejto zmluvy určuje § 50a Občianskeho zákonníka, a to tak, že sa vyžaduje len písomná forma. Neosvedčený podpis nadobúdateľa spôsobuje neplatnosť len zmluvy uzavretej podľa § 115 Obchodného zákonníka, nie však zmluvy uzavretej podľa § 50a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj vo vzťahu k výzve M., adresovanej obchodnej spoločnosti SNOWLINE, s. r. o., súd prvej inštancie uviedol, že táto bola na základe výsledku reklamačného konania riadne doručená. Žalovaný ďalej namietal, že na jeho strane nastala nemožnosť plnenia, keď k prevodu obchodného podielu bol potrebný súhlas valného zhromaždenia, ktorý ale daný nebol. Súhlas valného zhromaždenia podľa ust. § 117 ods. 1 Obchodného zákonníka na prevod časti obchodného podielu neznamena v prípade jeho neudelenia nemožnosť plnenia podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Plnenie sa nestane nemožným, ak ho možno uskutočniť za sťažených podmienok s väčšími nákladmi alebo až po dohodnutom čase. Žalovaný sa podľa zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu zo 07.11.2002 zaviazal aj na zabezpečenie zvolania valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti SNOWLINE, s. r. o., ktorého programom malo byť schválenie prevodu obchodných podielov na žalobcu. Preto nesplnenie záväzku prevzatého žalovaným na zabezpečenie udelenia súhlasu valného zhromaždenia nemôže dopadať v neprospech žalobcu. Vzhľadom na absenciu obligatornej náležitosti, ktorou je vyhlásenie žalobcu o pristúpení k spoločenskej zmluve, vyhodnotil súd prvej inštancie zmluvu o budúcej zmluve uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným ako absolútne neplatnú. Absolútna neplatnosť tejto zmluvy mala za následok jej zánik od začiatku, teda aj zánik práva žalobcu na zmluvnú pokutu v prípade porušenia kontraktnej povinnosti zo strany žalovaného. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) a žalovanému priznal náhradu trov v celkovej výške 11 228,83,-eur.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca. Žalobca sa nestotožnil s právnym názorom okresného súdu, že obligatorná náležitosť zmluvy o budúcej zmluve, a to vyhlásenie žalobcu o pristúpení k spoločenskej zmluve obchodnej spoločnosti SNOWLINE, s. r. o., v zmluve absentuje. Uviedol, že vyhlásenie žalobcu o pristúpení k spoločenskej zmluve bolo dohodnuté. Žalobca poukázal na zmluvné ustanovenie v časti, ktorá znie: „bude schválenie prevodu obchodných podielov na budúceho nadobúdateľa a s ním súvisiacich zmien spoločenskej zmluvy spoločnosti SNOWLINE, s. r. o.“. Prejav vôle žalobcu v tejto časti nie je možné posudzovať izolovane iba vo vzťahu k schváleniu prevodu obchodných podielov. Ak sa účastníci zmluvy dohodli, že sa bude schvaľovať prevod obchodného podielu, ktorý by bol bez pristúpenia k spoločenskej zmluve neúčinný, tak je zrejmé, že bola zároveň prejavovaná aj vôľa pristúpiť k spoločenskej zmluve. Zo znenia zmluvy o budúcej zmluve vyplýva, že účastníci zmluvy boli vzájomne dohodnutí na realizácii potrebných zmien v súvislosti s prevodom obchodných podielov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je navyše podľa žalobcu nepreskúmateľné. Podľa názoru žalobcu sú všetky podstatné náležitosti v zmluve o budúcej zmluve riadne obsiahnuté, záver súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti zmluvy je preto nesprávny. Žalobcom uplatnený nárok zo zmluvnej pokuty vznikol riadne. Žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a riadne odôvodnené. Okresný súd správne uzavrel, že v zmluve o budúcej zmluve sa nenachádza jedna z podstatných náležitostí zmluvy o prevode obchodného podielu v zmysle § 115 Obchodného zákonníka, ktorou je vyhlásenie nadobúdateľa o pristúpení k spoločenskej zmluve. Zmluvné ustanovenie, na ktoré poukázal žalobca, neobsahuje žiadne vyhlásenie žalobcu o pristúpení k spoločenskej zmluve a nie je možné ani výkladovými prostriedkami takéto vyhlásenie z označeného zmluvného ustanovenia vyvodit'. Vyhlásenie o pristúpení k spoločenskej zmluve musí byť jasné, určité a zrozumiteľné, pričom žiadne takéto vyhlásenie sa v zmluve o budúcej zmluve nenachádza. Z uvedených dôvodov považoval žalovaný právny záver súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti zmluvy o budúcej zmluve za správny a navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

7. Odvolací súd na základe odvolania žalobcu konštatoval, že rozsudok okresného súdu je riadne odôvodnený a spĺňa všetky atribúty v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Súd prvej inštancie sa pri svojom rozhodnutí dôsledne riadil právnym názorom vyjadreným v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4MOBdo/9/2012 z 30.09.2014. K obligatórnym náležitostiam zmluvy v zmysle § 115 Obchodného zákonníka zrozumiteľne vyjadril svoje právne závery a dostatočne zdôvodnil nedostatok vyhlásenia žalobcu o pristúpení k spoločenskej zmluve obchodnej spoločnosti SNOWLINE, s. r. o. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je možné považovať za nedostatočne odôvodnené, a preto nepreskúmateľné.

Vo vzťahu k žalobcom označenému zmluvnému ustanoveniu „... bude schválenie prevodu obchodných podielov na budúceho nadobúdateľa a s ním súvisiacich zmien spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti SNOWLINE, s. r. o.“ sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naňho v zmysle § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) poukázal. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uviedol, že aj vo vyvolanom odvolacom konaní je krajský súd viazaný právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. 4MOBdo/9/2012 z 30.09.2014, podľa ktorého uzavretie zmluvy o budúcej zmluve podľa ust. § 50a Občianskeho zákonníka, aj keď predmetom je prevod obchodného podielu, nebolo v rozpore s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky a neodporuje ust. § 261 ods. 3 písm. a/ Obchodného zákonníka. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie po oboznámení sa v celosti so zmluvou o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu konštatoval, že táto zmluva, u ktorej sa vyžaduje v zmysle § 50a ods. 1 Občianskeho zákonníka písomná forma, v jej písomnom znení neobsahuje obligatórnu náležitosť vyžadovanú § 115 ods. 3 Obchodného zákonníka, keď neobsahuje vyhlásenie žalobcu

ako budúceho nadobúdateľa, že pristupuje k spoločenskej zmluve obchodnej spoločnosti SNOWLINE, s. r. o. Vyhlásenie o pristúpení k spoločenskej zmluve je vyhlásením jednostranným a pokiaľ má mať náležitosti jednostranného právneho úkonu, musí byť určitým a nepochybným spôsobom v písomnej forme vyjadrené. Žalobca sa v podanom odvolaní domáhal aplikácie výkladu prejavu vôle v zmysle § 35 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka,

avšak výkladom nie je možné už uskutočnený prejav doplňovať, meniť či dokonca nahradzovať. Pokiaľ je obsah právneho úkonu zaznamenaný písomne, určitosť prejavu vôle

je daná obsahom listiny, na ktorej je tento zaznamenaný. Ak niečo nie je poznateľné z textu listiny, tak uvedené nie je možné nahradzovať, doplňovať ani výkladovými pravidlami v zmysle ust. § 35 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka tak, ako sa toho dožadoval žalobca. Výkladové pravidlá prejavu vôle nastúpia až vtedy, ak je urobený prejav vôle a ide o ustálenie jeho obsahu. V tu posudzovanej veci však jednostranný prejav vôle žalobcu, že pristupuje k spoločenskej zmluve obchodnej spoločnosti SNOWLINE, s. r. o., nie je súčasťou zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, a tým je znemožnené uplatnenie výkladových pravidiel. Odvolací súd preto uzavrel, že na základe vymedzených odvolacích dôvodov žalobcu neboli splnené podmienky ani pre zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ani pre jeho zrušenie, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

8. Vzhľadom na úspech žalovaného rozhodol súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

9. Proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca s poukazom na ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. Dovolateľ primárne tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.)

a len pre prípad, že by Najvyšší súd Slovenskej republiky nevyhodnotil dovolateľom označené rozhodnutia ako ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, označil aj dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Podľa názoru dovolateľa zmluva o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, ktorej neplatnosť vyvodil súd prvej inštancie,

ako aj odvolací súd, obsahuje všetky obligatórne vyžadované náležitosti, a to vrátane vyhlásenia žalobcu ako nadobúdateľa o pristúpení k spoločenskej zmluve obchodnej spoločnosti SNOWLINE, s. r. o. Uvedené má vyplývať z čl. I Predmet záväzku, kde je v štvrtej časti uvedené: „Budúci nadobúdateľ má právo po márnom uplynutí lehoty na riadne a včasné splnenie záväzku spoločnosti SNOWLINE, s. r. o., IČO: 35 845 767, zo zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu v Lyžiarske stredisko Martinské Hole, s. r. o., uzavretej medzi spoločnosťou SNOWLINE, s. r. o. a M., rod. H., okamžite vyzvať budúcich prevodcov č. 1, č. 2 a č. 3 na uzavretie zmlúv o prevode obchodných podielov a budúci prevodcovia č. 1, č. 2 a č. 3 sa zaväzujú do 60-tich dní odo dňa písomnej výzvy budúceho nadobúdateľa uzavrieť s ním zmluvy o prevode obchodného podielu tak, ako je vyššie uvedené, doručiť ich spoločnosti SNOWLINE, s. r. o., IČO: 35 845 767 a zabezpečiť zvolanie valného zhromaždenia tejto spoločnosti, ktorého programom bude schválenie prevodu obchodných podielov na budúceho nadobúdateľa a s ním súvisiacich zmien spoločenskej zmluvy spoločnosti SNOWLINE, s. r. o.“ Odvolací súd podľa žalobcu vec nesprávne právne posúdil, keď uzavrel, že vyhlásenie o pristúpení k spoločenskej zmluve nie je v texte zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu obsiahnuté. Z citovaného zmluvného ustanovenia

má jednoznačne vyplývať, že účastníci zmluvy boli vzájomne dohodnutí na realizácii potrebných zmien v súvislosti s prevodom obchodných podielov, a teda aj na pristúpení nadobúdateľa k spoločenskej zmluve. Ak sa účastník zmluvy o prevode obchodného podielu dohodne, že sa bude schvaľovať prevod obchodného podielu, ktorý by bol bez pristúpenia k spoločenskej zmluve neúčinný, je zrejmé, že tento účastník bude pristupovať k spoločenskej zmluve.

10. Dovolateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,

sp. zn. 7MCdo/12/2011 z 20.06.2012, v ktorom bolo konštatované, že záveru o obsahu,

a teda najmä o (ne)určitosti alebo (ne)zrozumiteľnosti právneho úkonu musí predchádzať jeho výklad za použitia pravidiel podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rovnako aj v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 242/07-29 z 03.07.2008 bol vyjadrený právny názor, že pri výklade zmluvných ustanovení má byť stanovená priorita skutočnej vôle pred formálnym prejavom tejto vôle. Pokiaľ odvolací súd tvrdí, že vyhlásenie o pristúpení k spoločenskej zmluve má byť urobené určitým a nepochybným spôsobom v písomnej forme, mal uviesť konkrétny príklad, prípadne odkázať na rozhodovaciu prax, čo by v konkrétnom prípade považoval za postačujúce. Dovolateľ označil aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/180/2009 z 27.02.2009, podľa ktorého je formalizmus všeobecných súdov spočívajúci len vo výklade zmluvného textu z neho samotného, bez ohľadu na účel úkonu spočívajúci vo vôli účastníkov zmluvného vzťahu, potrebné odmietnuť. Rovnako je potrebné klásť prioritu na výklad, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. Neplatnosť zmluvy má byť výnimkou a nie zásadou. Podľa žalobcu sa preto odvolací súd vo svojom rozhodnutí na základe nesprávneho právneho posúdenia, s poukazom na uvedenú ustálenú rozhodovaciu prax, od tejto odklonil a nesprávne uzavrel, že zmluva o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, nemá všetky podstatné náležitosti potrebné pre jej platnosť. Ak by uvedenú argumentáciu považoval dovolací súd za neopodstatnenú, označil dovolateľ aj dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., teda rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia

právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

11. Žalobca navrhuje dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje, aby mu bol odvolacím súdom v novom konaní priznaný nárok na náhradu trov pôvodného konania, ako aj konania dovolacieho.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas riadne zastúpený dovolateľ (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, preto je dovolanie potrebné odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

13. Pri posudzovaní prípustnosti dovolania je potrebné brať na zreteľ pri dovolaní uplatnenom pre nesprávne právne posúdenie najmä viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) a s tým súvisiace vymedzenie dovolacích dôvodov (§ 432 ods. 1 a 2 C. s. p.). Dovolací súd nemôže preskúmať inú právnu otázku než tú, ktorá bola v dovolaní vymedzená dovolateľom.

14. Žalobca v dovolaní uplatnil dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. Primárne tvrdí, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.) a len pre prípad, že by najvyšší súd dovolateľom označené rozhodnutia nevyhodnotil ako ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, označil aj dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

15. Z dovolateľom vymedzenej právnej otázky vyplýva, že žalobca nenamieta, že vyhlásenie nadobúdateľa nemalo byť vôbec považované za obligatórnu náležitosť zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, ale namieta nesprávne právne posúdenie výkladu zmluvných ustanovení, na základe ktorého odvolací súd dospel k záveru, že táto obligatórna náležitosť v zmluve o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu absentuje. Odvolací súd podľa žalobcu aplikoval prehnane formalistický výklad, ktorý nerešpektuje skutočnú vôľu zmluvných strán.

16. Jadro právnej otázky, ktorej nesprávne vyriešenie namieta dovolateľ, potom spočíva v nesprávnom výklade ustanovenia čl. I zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu, pričom podľa žalobcu je v tomto ustanovení obsiahnutý aj jeho prejav vôle, ktorým vyhlásil, že pristupuje k spoločenskej zmluve.

17. Ustanovenie zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu namietané dovolateľom, má nasledovné znenie: „Budúci nadobúdateľ má právo po márnom uplynutí lehoty na riadne a včasné splnenie záväzku spoločnosti SNOWLINE, s. r. o, IČO: 35 845 767, zo zmluvy o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu v Lyžiarske stredisko Martinské Hole, s. r. o., uzavretej medzi spoločnosťou SNOWLINE, s. r. o. a M., rod. H., okamžite vyzvať budúcich prevodcov č. 1, č. 2 a č. 3 na uzavretie zmlúv o prevode obchodných podielov a budúci prevodcovia č. 1, č. 2 a č. 3 sa zaväzujú do 60-tich dní odo dňa písomnej výzvy budúceho nadobúdateľa uzavrieť s ním zmluvy o prevode obchodného podielu, tak ako je vyššie uvedené, doručiť ich spoločnosti SNOWLINE, s. r. o., IČO: 35 845 767 a zabezpečiť zvolanie valného zhromaždenia tejto spoločnosti, ktorého programom bude schválenie prevodu obchodných podielov na budúceho nadobúdateľa a s ním súvisiacich zmien spoločenskej zmluvy spoločnosti SNOWLINE, s. r. o.“ Podľa žalobcu z tohto znenia zmluvného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že nadobúdateľ týmto vyjadril aj vôľu pristúpiť k spoločenskej zmluve obchodnej spoločnosti SNOWLINE, s. r. o.

18. S dovolateľom aplikovaným výkladom citovaného ustanovenia však nie je možné súhlasiť. Aplikáciu výkladových pravidiel prejavu vôle, zaznamenaného v písomnej podobe všeobecnými súdmi, je potrebné uskutočniť v rámci vopred stanovených hraníc.

Výkladom v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka totiž nemožno už urobený prejav vôle dopĺňať, meniť či dokonca nahrádzať (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 4Cdo/9/2008 z 28.02.2008). Rovnako použitím pravidla obsiahnutého v ust. § 35 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka nemožno nahrádzať vôľu, ktorú strany zmluvy nemali alebo ju neprejavili, preto nemožno zmluvu dopĺňať o chýbajúce náležitosti zmluvy (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn. 1Cdo/58/2008 z 25.06.2009). Uvedené platí aj pri rozhodovaní o nahradení prejavu vôle, kedy súd neurčité, prípadne chýbajúce podstatné náležitosti budúcej zmluvy nemôže naprávať výkladom prejavu vôle účastníkov zmluvy o budúcej zmluve v zmysle § 35 Občianskeho zákonníka (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn. 1Cdo/109/2004 z 23.11.2004).

19. Vo všeobecnosti platí, že výklad právneho úkonu môže smerovať len k objasneniu toho, čo bolo v úkone prejavene. Výkladom právneho úkonu ale nemožno meniť zmysel právneho úkonu, dotvárať alebo dopĺňovať jeho obsah, či meniť obsah inak jasného a zrozumiteľného právneho úkonu. Výklad sa nemôže týkať tej časti právneho úkonu, ktorá v ňom nie je (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 8Cdo/79/2017 z 27.06.2018).

20. Uvedené právne závery opakovane vyjadrené v rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu je potrebné plne rešpektovať a aplikovať aj v tu posudzovanej veci. Výkladom vôle nie je možné nahradiť absentujúci prejav vôle v časti podstatných náležitostí právneho úkonu. Nemožno totiž uskutočniť výklad prejavu vôle tam, kde prejav vôle vyjadrený nie je.

21. Nie je preto možné sa stotožniť s argumentáciou dovolateľa namietajúcou nesprávne právne posúdenie výkladu uvedeného zmluvného ustanovenia. V rozhodnutí najvyššieho súdu, sp. zn. 7MCdo/12/2011, bolo síce konštatované, že záveru o obsahu a najmä o (ne)určitosti alebo (ne)zrozumiteľnosti právneho úkonu musí predchádzať jeho výklad za použitia interpretačných pravidiel podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, avšak interpretácia obsahu právneho úkonu súdom nemôže nahrádzať alebo meniť prejavenu vôľu. Najvyšší súd považuje za potrebné v tejto súvislosti najmä zdôrazniť, že odvolací súd a rovnako ani súd prvej inštancie v tu posudzovanej veci nevyslovili záver o neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti právneho úkonu, ale vyslovili záver o jeho neplatnosti pre chýbajúcu obligatórnu náležitosť právneho úkonu, ktorú nie je možné preklenúť ani výkladom.

22. Rovnako sa odvolací súd pri právnom posúdení neodklonil ani od ďalšieho rozhodnutia najvyššieho súdu, sp. zn. 1Cdo/180/2009 označeného dovolateľom, podľa ktorého je formalizmus všeobecných súdov pri výklade zmluvného textu nezohľadňujúci účel úkonu nedovolený. Odvolací súd totiž vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že ak vyhlásenie o pristúpení k spoločenskej zmluve nie je vôbec súčasťou právneho úkonu, nemožno ho podrobiť procesu interpretácie a aplikovať naň výkladové pravidlá na zistenie jeho obsahu. Uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu, na ktoré poukázal dovolateľ, rieši odlišnú situáciu a nie je možné na jeho základe prijať záver, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky odklonil od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

23. Z uvedených dôvodov je potrebné konštatovať, že odklon odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho pri riešení dovolateľom vymedzenej právnej otázky nebol zistený. Vo vzťahu k žalobcom podporne uplatnenej argumentácii o eventuálnej prípustnosti jeho dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. je potrebné uviesť,

že predmetom rozhodnutí najvyššieho súdu, sp. zn. 4Cdo/9/2008, 1Cdo/58/2008, 1Cdo/109/2004 a 8Cdo/79/2017 (na ktoré najvyšší súd poukazuje v bodoch 18 a 19 odôvodnenia tohto rozhodnutia) bola práve právna otázka výkladu právnych úkonov v nadväznosti na absentujúci prejav vôle účastníka zmluvného vzťahu. Nemožno preto dospieť k záveru, že by táto právna otázka ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená.

24. Keďže prípustnosť dovolania žalobcu nie je možné vyvodiť z ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p., najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.